

ΔΙΑΒΑΖΩ ΤΙΣ ΤΕΧΝΕΣ, ΔΙΑΒΑΖΩ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ένα μικρό βήμα για τον άνθρωπο, ένα μεγάλο για την ανθρωπότητα.

- Όλα ξεκίνησαν από μία βαλίτσα! Μία βαλίτσα που βρέθηκε τυχαία στην αυλή του σχολείου, ένα χειμωνιάτικο πρωινό και γέμισε την ομάδα με ερωτηματικά που ζητούσαν απαντήσεις... Ποιανού είναι η βαλίτσα; Πως βρέθηκε στην αυλή μας; Να την ανοίξουμε άραγε... Αποφασίσαμε τελικά να την ανοίξουμε μήπως βρούμε τα στοιχεία που θα μας βοηθήσουν να ανακαλύψουμε τα στοιχεία του ιδιοκτήτη της.
- Το περιεχόμενο της βαλίτσας ήταν μία αποκάλυψη, που ενεργοποίησε το ενδιαφέρον και την περιέργεια των παιδιών. Βρήκαμε χάρτες, φωτογραφίες, βιβλία, ένα παλιό ημερολόγιο και 3 εισιτήρια. Αφού πρώτα τα παρατηρήσαμε προσεκτικά συμπεράναμε ότι η βαλίτσα ανήκει σε κάποιον ταξιδιώτη που ζει πιθανά σε άλλον πλανήτη, και σκοπεύει να επισκεφτεί τον πλανήτη μας και να τον εξερευνήσει.

3 Δεκεμβρίου 2199
Αγαπητό ημερολόγιο,
Σήμερα βρήκαμε με τον αγόρι να
φύγω, να ταξιδέψω. Είχα τα παπύρια
στο χέρι. Ξαφνικά για λόγους στο
το γουδενά. Ήδη φορέα να η Γη,
των πόδα να αποκαλύπεται ακόμα
πιο πολύ ---
Δεν φέρω ου τα ματαφέρω
πια ---
Θέλω να γράψω --- τί έχεις;
Πώς είναι τώρα εκή του καποτε
αίνδιε ο γοητισμός)

- Το ημερολόγιό του μας φάνηκε ανολοκλήρωτο και καταλάβαμε ότι για κάποιο σοβαρό λόγο δεν κατάφερε ο ταξιδιώτης να πραγματοποιήσει τα σχέδιά του, γι' αυτό το ταξίδι. Αποφασίσαμε λοιπόν να ακολουθήσουμε εμείς τα βήματά του, να «ταξιδέψουμε» εκεί που θα ήθελε αυτός να πάει, να εξερευνήσουμε όλα αυτά που είχε σκοπό να ανακαλύψει και να καταγράψουμε εμείς, όλα αυτά στο ημερολόγιό του. Έτσι «AN» γυρίσει κάποτε για να πάρει τη βαλίτσα του να βρει όλα αυτά που θα ήθελε να ανακαλύψει για τη γη...

- Αρχικά προβληματιστήκαμε για το που και πως, ζει ο άγνωστος ταξιδιώτης. Και κάπως έτσι ξεκίνησε το ταξίδι μας στο σύμπαν. Εξερευνήσαμε το ηλιακό μας σύστημα, μάθαμε τους πλανήτες που το απαρτίζουν,

- παίξαμε θεατρικά παιχνίδια και «ταξιδέψαμε» με διαστημόπλοια σε άγνωστους πλανήτες,

- Φτιάξαμε ιστορίες: «Ο άγνωστος πλανήτης»

- μελετήσαμε τα άστρα μέσα από πίνακες μεγάλων ζωγράφων, ζωγραφίσαμε κι εμείς τους δικούς μας πίνακες.

- Στη συνέχεια βρήκαμε το πρώτο εισιτήριο που μας αποκάλυψε ότι ο ταξιδιώτης είχε σκοπό να γνωρίσει τη θάλασσα, το πιο πολύτιμο και το πιο γοητευτικό στοιχείο του πλανήτη μας! ! Παρατηρώντας το εισιτήριο είδαμε ότι είχε μία εικόνα που έδειχνε ένα γλυπτό μέσα στη θάλασσα (τον «Άτλαντα του ωκεανού» που φιλοτέχνησε ο Jason de Caires Taylor).

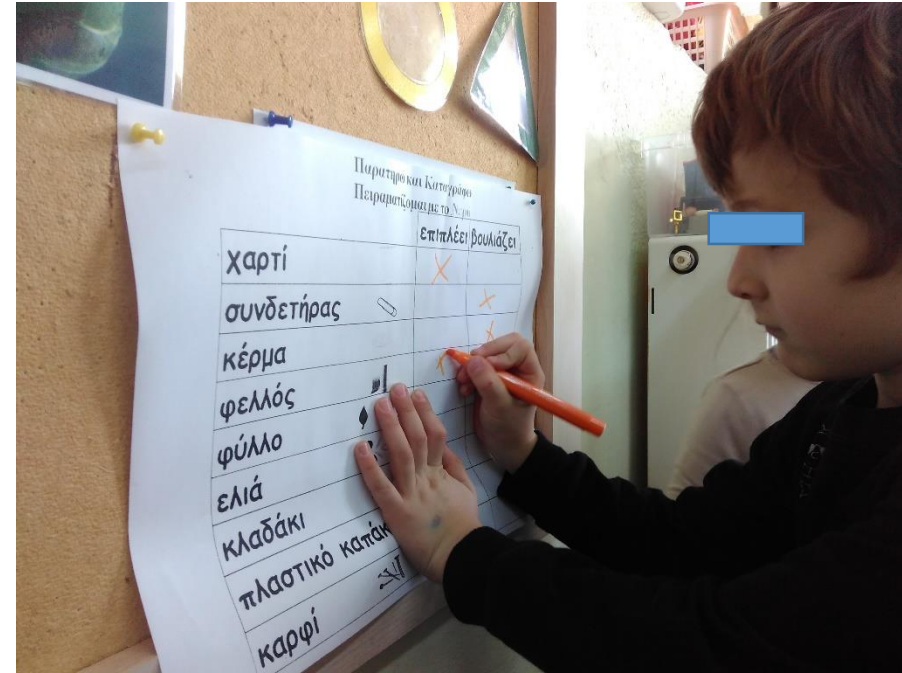
- Ακολούθησε μια συζήτηση όπου τα παιδιά εκφράσαν τις σκέψεις τους προσπαθώντας να απαντήσουν στα ερωτήματα, τι δείχνει αυτή η εικόνα, πως βρέθηκε αυτό το άγαλμα κάτω από το νερό, ποια θα είναι η τύχη του στο μέλλον. Έτσι προέκυψε μια όμορφη ιστορία που τη ζωγραφίσαμε και την παίξαμε: «Το Υδρόβιο άγαλμα».

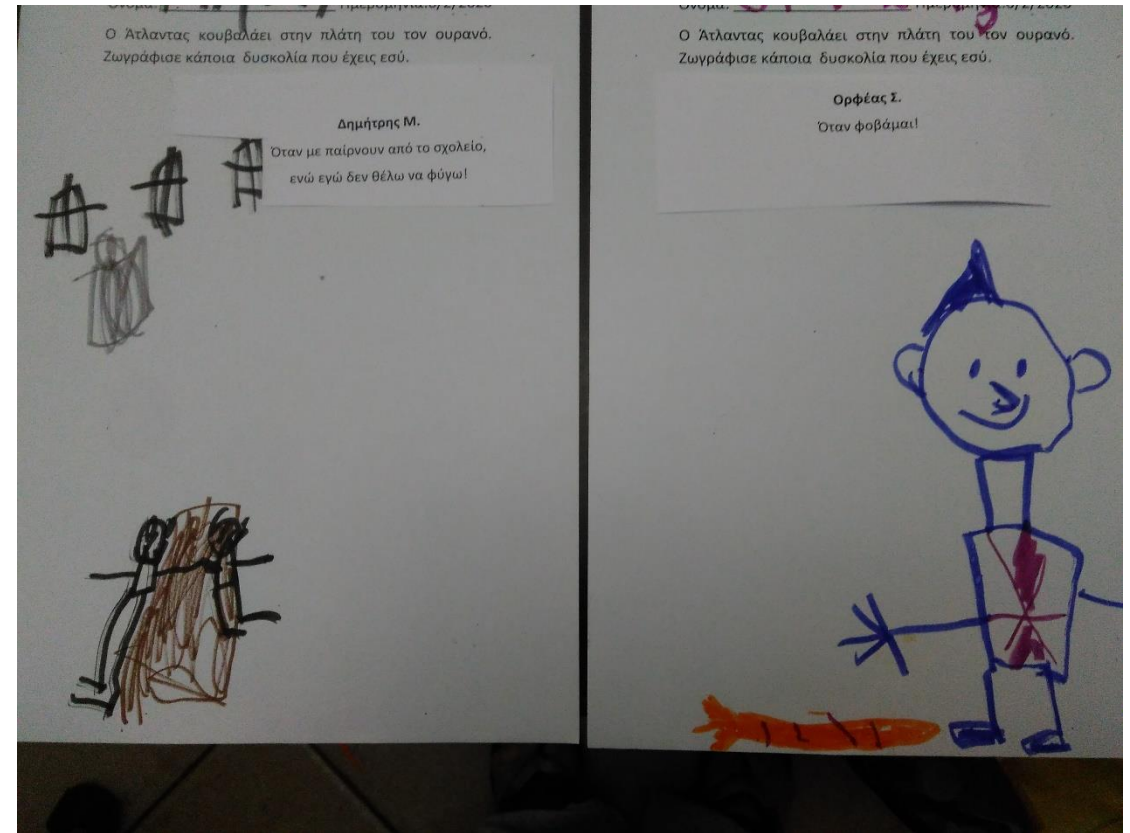
Οι ήρωες πήραν σάρκα και οστά και η ιστορία ζωντάνεψε στην τάξη μας...

- Μέσα από αυτή τη δημιουργική διαδικασία και τα θεατρικά δράματα που ακολούθησαν, ο κόσμος του βυθού, και τα πλάσματα του νερού, κέρδισαν την αγάπη μας. Έτσι σκεφτήκαμε να ερευνήσουμε αυτό το στοιχείο της φύσης που δίνει ζωή στον πλανήτη μας. Βρήκαμε εικόνες, διαβάσαμε ιστορίες και ψάχνοντας στο διαδίκτυο γνωρίσαμε τον κύκλο του νερού. (Πείραμα: Εξάτμιση - Υγροποίηση)

- Είδαμε στο youtube, τον τρόπο που βυθίστηκε το γλυπτό στο νερό και πειραματιστήκαμε για να δούμε ποια αντικείμενα βυθίζονται και ποια επιπλέουν.

- Παρατηρήσαμε ότι το γλυπτό αυτό μοιάζει να κρατά τον Ωκεανό στην πλάτη του, ανακαλύψαμε ότι πήρε το όνομά του από την ελληνική μυθολογία, και συγκεκριμένα από τον Άτλαντα που κρατούσε στους ώμους του τον Ουρανό. Διαβάσαμε τον μύθο του Άτλαντα και μιλήσαμε για τα βάρη που κουβαλούν οι άνθρωποι και την υπομονή που χρειάζεται για να ανταπεξέλθουμε στις δυσκολίες που συναντούμε καθημερινά.

- Μιλώντας για τα μυθικά πλάσματα που ζουν στη θάλασσα, θαυμάσαμε τη θεά Αφροδίτη που αναδύθηκε από τη θάλασσα. Διαβάσαμε το μύθο, παρατηρήσαμε τον πίνακα του Μποτσέλι κι αποφασίσαμε να τον «ζωντανέψουμε».

Ζωγραφίσαμε γοργόνες, αυτά τα μυθικά πλάσματα που είναι από τη μέση και πάνω μια πανέμορφη γυναίκα και από τη μέση και κάτω, έχει ψαριού ουρά. Ακούσαμε τραγούδια για γοργόνες που ταξιδεύουνε στα πέλαγα και διαβάσαμε παραμύθια που μάγεψαν γενιές και γενιές...

Στη συνέχεια προχωρήσαμε στη διερεύνηση του 2ου εισιτηρίου που έδειχνε ότι ο ταξιδιώτης μας ήθελε να ανακαλύψει λεπτομέρειες για τις δραστηριότητες των ανθρώπων που αφορούν την καλλιέργεια της γης και του καπνού ειδικά. Πάνω στο εισιτήριο υπήρχε ένας πίνακας ζωγραφικής: «Η καλλιέργεια του καπνού» του Αναστάσιου Αλεβίζου (γνωστός ως «Τάσσος»). Ο καπνός, αποτέλεσε το βασικό στοιχείο ανάπτυξης και ευημερίας για την περιοχή μας και αυτό μας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι ο ταξιδιώτης θέλει να γνωρίσει την πόλη μας και ειδικά την παλιά πόλη, όπου βρίσκεται και το σχολείο μας, εφόσον η ανάπτυξη της περιοχής και η κατασκευή των υπεροχων κτισμάτων που βρίσκονται σ' αυτό το κομμάτι της πόλης οφείλονται στους καπνέμπορους που έζησαν εδώ και έφεραν κοσμοπολίτικο αέρα στην πόλη μας.

Δυστυχώς η διερεύνηση αυτού του εισιτηρίου σταμάτησε στη μελέτη της εξέλιξης των φυτών και της καλλιέργειας της γης που αποτελεί σημαντική ανθρώπινη δραστηριότητα. Το κλείσιμο των σχολείων μας ανάγκασε να σταματήσουμε εδώ το πρόγραμμα.

Το τρίτο εισιτήριο με το οποίο θα έκλεινε το πρόγραμμά μας, θα μας οδηγούσε στην ανάγνωση ενός βιβλίου «Όλοι βλέπουμε την ίδια γάτα» του Μπρένταν Γουένζελ.

Ο Μπρένταν Γουένζελ επιλέγει μια γάτα (ένα ζώο με το οποίο όλοι έχουμε πάνω κάτω μια εμπειρία στη ζωή μας) ως ήρωα στην ιστορία του. Η πρόσληψη της ίδιας γάτας «που περπατάει κάπου στον κόσμο με τα μουστάκια, τ' αυτιά και τα πατουσάκια της» από διαφορετικούς θεατές, δηλαδή από διαφορετικά ζώα που συναντάει στον δρόμο της είναι πολύ διαφορετικός. Όπως διαφορετικός είναι και ο τρόπος που θα ζωγράφιζαν την ίδια γάτα διαφορετικά παιδιά.

Το όμορφο αυτό παιδικό βιβλίο θα μας οδηγούσε στην διερεύνηση της διαφορετικότητας και στην κατανόηση και αποδοχή της διαφορετικής οπτικής που έχει ο κάθε άνθρωπος. Στόχος αυτής της δραστηριότητας, ήταν η καλλιέργεια της ενσυναίσθησης, που αποτελεί σημαντική δεξιότητα για την κατάκτηση της συναισθηματικής και κοινωνικής ωριμότητας.